

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10410/2023
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Микеш, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., као правних следбеника иза сада пок. ЂЂ, бив. из ..., ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Дејан Крстић, адвокат из ... и ЖЖ из, чији је пуномоћник Биљана Настасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1054/20 од 04.02.2021. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1054/20 од 04.02.2021. године, у потврђујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2190/10 од 15.04.2019. године, ставовима првим и другим изреке, одбијени су компезациони приговори тужених којим су тражили да се утврди потраживање тужених против тужилаца и то: туженог сада пок. ЂЂ, бив. из ... у износу од 319.287,26 динара и туженог ЕЕ у износу од 570.815,00 динара, те да се затим изврши пребијање међусобних потраживања парничних странака. Ставовима трећим и четвртим изреке, делимично је усвојен главни тужбени захтев тужилаца и тужени сада пок. ЂЂ, бив. из ... и ЕЕ су обавезани да тужиоцима исплате износ од по 309.453,50 динара, укупно 618.907,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 15.04.2019. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу којим су тражили да се тужени обавезу да им исплате преко досуђеног износа па до траженог износа од укупно 2.056.788,92 динара и у делу који су тражили да се тужени ВВ и ЖЖ обавезу солидарно са туженима сада пок. ЂЂ, бив. из ... и ЕЕ исплате утужени износ. Ставом шестим изреке, одбијен је предлог тужилаца да се одреди привремена мера којом ће се забранити туженима да отуђе и оптерете непокретности ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом седмим изреке, тужени сада пок. ЂЂ, бив. из ... и ЕЕ су обавезани да тужиоцима накнаде трошкове поступка од 277.947,63 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставовима осмим и дветим изреке, тужиоци су обавезани да накнаде трошкове парничног поступка и то: туженом ВВ од 34.900,00 динара и туженом ЖЖ од 430.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1054/20 од 04.02.2021. године, одбијена је жалба тужилаца, а жалбе тужених сада пок. ЂЂ, бив. из ... и ЕЕ су усвојене и првостепена пресуда је укинута у усвајајућем и делу одлуке о трошковима поступка у односу на ове тужене и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је потврђена у преосталом побијаном, а неукинutom делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба ради исплате поднета је 23.02.2007. године, вредност предмета спора је 1.329.594,00 динара, а поднесцима од 11.03.2019. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела је 1.437.881,92 динара. Правноснажна пресуда донета је 04.02.2021. године.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредности 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић